



MUOMALANING DINIY, AXLOQIY, PSIXOLOGIK VA PEDAGOGIK ASOSLARI

Hodieva Xursanoy Mirobidovna

Qarovulbozor tuman 3-DMTT tarbiyachisi

Annotatsiya: Ushbu maqolada muomala madaniyatining diniy, axloqiy, psixologik, va pedagogik asoslari va islom dinining muomala madaniyati to'g'risidagi eslatmalari, qur'on va hadislardagi axloqiy me'yorlar haqidagi faktlar keltirib o'tilgan.

Kalit so'zlar: Islom dini, qur'on, hadis, odob, shirinso'zlik, axloq, munosabat, olloh, payg'ambar, musulmon.

Mustaqillik sharofati bilan qadriyatlarimizni tiklashga, tariximizni o'rganishga, o'zligimizni anglab yetishga imkoniyat yaratildi. Ayniqsa, muqaddas dinimiz - Islom dinining qayta tirilishi, uning insoniyat uchun ma'rifat keltiradigan din ekanligini anglab yetayotganligimiz xalqimiz madaniy-ma'naviy hayotida tub burilish hisoblanadi.

Ma'lumki, inson barcha yaratilganlar orasida ajib va latif bir tabiat bilan ajratib turadi. Bu tabiatda insonning turli-tuman mayllari, orzulari maydonga kelgan. Masalan, inson eng yaxshi narsalarni istaydi, eng go'zal narsalarga moyillik bildiradi, ziynatli narsalarni orzu etadi, insoniyatga xos sharaf bilan yashamoqqa intiladi. Ana shunday sharaf Islom dinida - xushmuomalalik, shirinso'zlik, ochiq chehralik, to'g'riso'zlik, muloyimlik, xushzabonlik, shirinsuxanlik kabi qator axloqiy tushunchalar bilan belgilanadi.

Shuni alohida ta'kidlash lozimki, Qur'oni Karim oyatlarida, Hadisi Sharifda bayon etilgan g'oyalar insoniyat tafakkuri va faoliyatidan ayri holda emas. Ayniqsa, Islom inonbalarida insonlardagi muomala madaniyati yaxshilik, burch, adolat, iymon singari



odob va axloq tushunchalari bilan uyg'un holda olib qaratadi. Shuningdek, ota-ona bilan farzand o'rtasidagi munosabat, ularning o'zaro muomalada go'zallikka intilish masalalariga Islom dini juda katta e'tibor qaratadi. Bu borada Abu Hurayra (r.a)dan rivoyat qilingan maria bu hadis tarbiyaviy jihatdan ahamiyatga molik: “Bir odam Rasululloh salolohu alayhi vassallamning huzurlariga kelib: “Yo Rasululloh, mening yaxshi muomala qilmog'imga kim haqliroqdir?”-deb so'raganida Payg'ambarimiz (s.a.v.) uch martasida ham «Onang!», so'ngra esa «Otang!»-deb javob beradilar. Ota-onani haqorat qilish, ularga yomon muomalada bo'lishni «odam qiladigan gunohi azimlardan biri» deb aytadilar. Ko'rinib turibdiki, Islomda chiroyli muomalaga, eng avvalo, ota-onalar haqlidir. Shuni ta'kidlash lozimki, Islomda tarbiya masalasiga e'tibor ta'lim masalalariga nisbatan keng qamrovliroq va ustuvorroqdir. Chunki tarbiya bolani uyda, ko'chada, maktabda o'zini tuta bilish odoblarini, aql bilan ish yuritib, jismini, nafsini o'ziga bo'ysindirishdek og'ir ishni yo'lga qo'yadi. Zero, inson ko'rib, eshitib, bilib, o'rganib tarbiyalanadi. Shu bilan birga, Ollohning haqqi - namoz, ro'za, zakot, haj kabi ibodatlarni ado etishi barobarida atrofdagilarni shirinso'zlikka, xushmuomalaga chaqirib boshqalarga ibrat bo'lishi nio'minlikning muhim xususiyatlaridan sanaladi. Ana shunday muomalalardan biri - shirinso'zlikdir. «Farzand ne'matining shukri uning go'zal tarbiyasidir» degan tamoyilga asoslangan Islom nazariyasi har bir tug'ilgan chaqaloq to tili chiqib, dilidagini gapira olguncha Islom tabiati bilan tug'ilishini, biroq ota-onalar farzandini g'ayridin yoki iymonsiz qilib qo'yishini uqtiradi. Bundan anglanadiki, bolalar ota-onalar tomonidan qanday yo'lga solinsa shu yo'lga qarab ketishligi ma'lum bo'ladi. Demak, ota-ona farzandni tarbiya qilar ekan, uning muomalasini to'g'ri yo'lga solishi ham ularning yuksak burchlaridan hisoblanadi. Bu borada Qur'onda ba'zi toifa odamlar boshqalarga nisbatan ezgulik qilinishiga haqli ekanligi uqtiriladi. Bu toifalarning avvalida esa ota-ona qo'yiladi. Islom dinida shirinso'zlik ulug'lanadi, yolg'onchilik esa unga to'siq bo'ladigan illat hisoblanadi, yolg'on so'zlovchilar munofiq deb ataladi. Yolg'on so'zlash Islom dinida muomala madaniyatiga zid holat sanaladi. Chunki odamlar har doim ham aldanavermaydilar, bir-ikki marta muomala-muloqotdan so'ng sezgir odam birodarining yolg'on yoki rost so'zlayotganligini bilib oladi.



Shar’iy hukmlarda, Qur’oni karim va hadislarda o’rtaga qo’yilgan ko‘plab axloqiy fazilatlar tizimlari har bir musulmon rioya qilishi shart bo‘lgan burch sifatida ko‘rsatilgan - deb ta’kidlaydi faylasuf E.Yusupov, - Shariat qoidalariga iymon va e’tiqod bilan rioya qilish asrlar davomida jamiyatda adolat, halollik, insonparvarlik g‘oyalari barqaror turishiga olib kelgan». Shu bois Islomda axloqiy taraqqiyot va muomala madaniyatining muhim omillaridan biri bekorchi so‘zlar, g‘iybat gaplar. yomon qiliqlardan uzoq bo‘lishdir. Bu borada Islom dini yaxshi muomalasi ro‘yobga chiqarish uchun yaxshi hamsuhbat topish va uning vositasida muomalani mustahkamlashni taklif etadi.

Aytish mumkinki, Islom dinida ibodatning mohiyati ham yaxshiso‘zlik va yaxshilik e’tiqodlariga qaratilgan. Til yaxshi-yomon gaplarni so‘zlaydi, agar qalb shahvat va g‘aflet bilan to‘lgan bo‘lsa, buni baxtsizlik alomati, deb bilish lozim. Chun ki ibodatdan ko‘zlangan maqsad-yomonlikdan xoli bo‘lish. Bu esa o‘zini til va so‘z orqali namoyon etadi. Islom manbalarida ushbu masalaga tegishli bir rivoyat keltiriladi. Ya’ni, bir kuni bir yaxshi kishi ko‘chadan o‘tib borayotganida bir necha hayosiz kishilar orqasidan yomon so‘zlar ila so‘kib qoldilar. Bu kishi ularning so‘zini eshitadi va qo‘lini ko‘tarib: «Yo Rab, bu nodonlarga o‘zing aql bergil va to‘g‘ri yo‘lga solg‘il!»-deb duo qiladi. Bu holdan xabardor bir kishi so‘raydiki, «Nima uchun siz ul kishilarning haqqig‘a yaxshi duo qildingiz?»- deb. U kishi: esa «Ey birodar, har kim o‘zida borini berur. Menda yaxshilik bor edi, shuni berdim, onlarda yamonlig‘ bor ekan, oni berishdi. deb aytadi.

Yuqoridagilardan xulosa chiqaradigan bo‘lsak. Islom dini insonlarni shirinso‘z bo‘lishga chaqirishi bejiz emas. Zero, Qur’onda «Bandalarimga aytgin, ular eng go‘zal bo‘lgan narsani aytsinlar. Albatta, shayton oralarini buzib turadi» (Al Isro surasi, 53 oyat). Olloh mana shu oyatda musulmonlarni o‘zaro suhbatlarida, gap- so‘zlarida shirinso‘z bo‘lishga buyuradi. Agar ular buyruqqa itoat etmay, yomon so‘zlarni ixtiyor qilsalar, albatta, shayton oralarini buzadi va natijada yomonlik va dushmanlik sodir bo‘ladi. Qur’onning Baqara surasi, 83-oyatida esa Olloh aytadiki, “Va odamlarga yaxshi gaplar ayting” deydi. Bundan tashqari, Olloh taolo kishilarni huda-behuda baqiraverishlarini inkor etadi, aksincha, ularni past ovoz bilan so‘zlashga undaydi. Shirinso‘zlikning asosiy



sharti ham shuni taqazo qiladi. Zero, garchi chiroyli maqto'v bo'lsin, u baqirib aytilsa, xunuk so'zga aylanadi. Islom ovozini baralla qo'yib baqirib-chaqirib so'zlashni esa, eshakning hangrashiga o'hshatadi. Olloh kishilar bilan so'zlashayotganda, muomala qilayotganda ochiq yuzli bo'lishni buyuradi va qo'pollikdan qaytaradi. Olloh payg'ambarimiz Muhammad salolohu alayhi vasallamga qarata shunday deydi: «Ollohning rahmati ila ularga muloyim bo'ling. Agar qo'pol, qalbi qattiq bo'lganingizda, atrofingizdan tarqab ketar edilar». (Oli imron surasi, 159-oyat). Islom dini musulmonlarga har doimo hushmuomala, shirinso'z bo'lishlarini eslatar, qo'pol va yomon so'zdan tiyilishni buyurar ekan biz musulmonlar har doim uyda ko'cha ko'yda ish joyimizda doimo boshqalarga o'rnak bo'lishimiz lozim. Bu esa o'qituvchilik kasbida o'quvchilar uchun na'muna bo'lishimizda muhim ahamiyat kasb etadi.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. Abu Abdulloh Muhammad Ibn Ismoil Al-Buhoriy. Hadis. 4-kitob. Qomuslar bosh tahririyati
2. Ma'naviy kamolot omillari T.: Universitet nashriyoti